

S E N T I N Ț Ă
în numele Legii

25 aprilie 2025

or. Rezina

Judecătoria Orhei, sediul Rezina,
Instanța având în componență:
Președintele ședinței, judecător
Grefierilor

Eugeniu Russ
Natalia Bernevec
Corina Cebotari

Cu participarea:

Procurorului
Avocatului
Inculpatului

Dumitru Cojocaru
Ion Șova
Ion Zuberschi

examinând în ședință judiciară publică, în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, cauza penală după învinuirea lui

Zuberschi Ion Ion, născut la *****, IDNP *****, locuitor al s. Cotijenii Mari, raionul Șoldănești, studii medii, căsătorit, doi copii minori la întreținere, neangajat în câmpul muncii, anterior ne judecat, fără antecedente penale, moldovean, cetățean al Republicii Moldova,

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal.

Procedura de citare a fost legal executată.

Cauza s-a aflat pe rolul instanței de fond de la 01.04.2025 până la 25.04.2025.

A C O N S T A T A T :

Fapta prejudiciabilă constatată.

1. Zuberschi Ion Ion, la 27 ianuarie 2025, în jurul orelor 17:40, aflându-se în localitatea *****, raionul Șoldanești, în cadrul stabilirii (constatării) și documentării de către angajații Serviciului Patrulare "Rezina-Soldanești" al Direcției de Patrulare "Centru" al Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP al MAI: subofițer superior Gabura Vitalie și subofițer superior Miha Eugeniu, în privința lui a încălcărilor prevăzute de art. 228 alin. (1) și art. 235¹ Cod contravențional, fiind stopat pe când se deplasa cu automobilul de marca și modelul "Seat Vario", cu numerele de înmatriculare *****, în rezultatul controlului și verificării actelor, fiind anunțat ca urmează a fi atras la răspundere în baza articolelor respective, acționând cu intenție directă și urmărind scopul neîndeplinirii unor acțiuni ce țin de obligațiunile de serviciu ale unor persoane publice cărora le-au fost acordate drepturi și obligații în vederea exercitării funcției autorităților publice, inclusiv în atribuțiile cărora intra constatarea și examinarea contravențiilor

prevăzute de art. 228 și art. 235¹ Cod contravențional, și anume în scopul exonerării și evitării atragerii sale la răspundere contravențională în baza normelor în cauză, (Zuberschi Ion Ion) a oferit și a dat, personal, angajaților Serviciului Patrulare "Rezina-Șoldanești" al Direcției de Patrulare "Centru" al Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP al MAI: subofițer superior Gabura Vitalie și subofițer superior Mișu Eugeniu care, potrivit art. 123 alin. (2) din Codul de procedură penală, sunt persoane publice, mijloace financiare, în sumă de 100 Lei MDL, ce nu li se cuvin persoanelor publice respective, pe care le-a plasat în portbagajul automobilului de serviciu al poliției de marca și model "Dacia Duster", cu numerele de înmatriculare MAI9887, după care, fiind refuzat și totodată preîntâmpinat despre răspunderea penală pentru darea de mită angajaților Ministrerului Afacerilor Interne, în continuarea acțiunilor sale infracționale, Zuberschi Ion Ion, urmărind aceleași scopuri, neexecutarea și evitarea atragerii sale la răspundere contravențională în baza art. 228 și art. 235¹ Cod contravențional, a reiterat dorința și solicitarea sa privind eludarea, ocolirea, împiedicarea și oprirea atragerii sale la răspundere contravențională în baza normelor indicate, menționând că a dat banii pentru a nu-i fi întocmit proces-verbal, ori persoanele publice indicate aveau obligația de a îndeplini acțiuni în vederea finalizării și asigurării plenitudinii procedurilor de documentare și de aplicare a pedepsei lui Zuberschi Ion Ion, sub formă de amendă și cu aplicarea punctelor de penalizare.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Zuberschi Ion Ion a comis infracțiunea prevăzută de art. 325 alin.(1) Cod Penal, coruperea activă, adică *oferirea și darea, personal, unor persoane publice de bunuri ce nu li se cuvin, pentru acestea, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției lor și contrar acesteia.*

Privind procedura.

2. În ședința de judecată preliminară, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Zuberschi Ion Ion a înaintat o cerere și semnată autentic de acesta, prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364¹ din Codul de procedură penală, indicând că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, recunoaște vina în săvârșirea infracțiuni incriminate și nu solicită administrarea altor probe noi.

În ședința de judecată, inculpatul a confirmat veridicitatea cereri întocmite și a susținut admiterea acesteia, reiterând că recunoaște vina în comiterea faptei incriminate.

La fel, apărătorul Ion Șova, care acționează în interesele inculpatului Zuberschi Ion Ion, în ședința de judecată a confirmat autenticitatea cererii întocmite și a susținut admiterea acestora, cu examinarea cauzei în procedura simplificată.

Acuzatorul de stat, în ședința de judecată a considerat posibil admiterea cereri și examinarea cauzei în procedură simplificată.

Instanța de judecată atestă că potrivit prevederilor art. 364¹, alin. (1) din Codul de procedură penală, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Totodată, conform prevederilor alin. (2) al aceluiași articol, judecata nu poate avea

loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, decât dacă inculpatul declară că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și nu solicită administrarea de noi probe.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 364¹, alin. (4) din Codul de procedură penală, instanța de judecată admite, prin încheiere, cererea dacă din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sânt stabilite și dacă sânt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse și procedează la audierea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului.

Reieșind din cele expuse *supra*, instanța de judecată remarcând faptul că semnătura inculpatului Zuberschi Ion Ion din cererea întocmită este autentică, susținută de acesta personal în ședință de judecată, iar conținutul acestei cereri, prin care inculpatul recunoaște fapta incriminată lui, cuprinde o manifestare de voință suficient de clară, dar și că ultimul a solicitat ca judecarea să se facă în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, precum și nu pretinde la administrarea unor probe noi, reiterând toate aceste argumente și în ședință de judecată, instanța de judecată a admis prin încheiere protocolară cererea inculpatului Zuberschi Ion Ion cu privire la judecarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364¹ din Codul de Procedură Penală, adică în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale și a procedat la audierea acestora conform regulilor de audierea a martorului.

În acest sens, instanța de judecată ține să menționeze că potrivit prevederilor art. 325, alin. (1) din Codul de procedură penală *„judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu”*. Or, norma articolului 325, alin. (1) din Codul de procedură penală, fiind guvernată de principiul contradictorialității dintre părți, impune un rol pasiv al instanței în disputa dintre părți.

Astfel, reieșind din rațiunea normei indicate *supra*, cât și de faptul că acuzatorul de stat nu a obiectat asupra cereri înaintate, dar și din faptul că, instanța nu poate din oficiu, să agraveze situația persoanei decât în limitele învinuirii redată în rechizitoriu, au condiționat admiterea cererii inculpatului de examinare în procedură simplificată.

Mai mult ca atât, instanța studiind materialele dosarului, a constatat că fapta inculpatului este stabilită și denotă suficiente date cu privire la personalitatea acestuia, pentru a permite stabilirea unei pedepse, rechizitoriul în spețe este întocmit în conformitate cu prevederile art. 296 din Codul de procedură penală, iar fapta imputată acuzatului au fost just încadrate conform dispozițiilor prevăzute de Codul penal.

Subsecvent, instanța de judecată a mai stabilit că actele de urmărire penală nu prezintă semne pentru a fi lovite de nulitate absolută, din considerentul că materialele dosarului penal nu conțin careva indici că la faza de urmărire penală ar fi fost încălcat principiul legalității în administrarea probelor, că ar fi fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale garantate de Convenția Europeană, iar participanții la proces nu au formulat cereri referitoare la constarea acestor circumstanțe.

Concomitent, instanța precizează că nici litera, nici spiritul art. 6 din Convenție nu împiedică o persoană să renunțe de bunăvoie la garanțiile unui proces echitabil în mod expres sau tacit, dar înainte să se considere că un acuzat a renunțat implicit, prin

comportamentul său, la un drept important din perspectiva art. 6, trebuie să se stabilească faptul că putea să prevadă în mod rezonabil consecințele actelor sale [a se vedea *Hermi împotriva Italiei (MC)*, par. 74; *Sejdovic împotriva Italiei (MC)*, par. 87], iar la caz, inculpatul a înaintat 2 cereri autentice în acest sens, le-a susținut în prezența unui apărător desemnat, fiind notificat inclusiv despre consecințele examinării cauzei în procedură simplificată.

Poziția inculpatului în ședință de judecată.

3. În ședință de judecată, inculpatul **Zuberschi Ion Ion**, prin expunere factologică ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, după depunerea jurământului conform art. 108 din Codul de procedură penală și fiind preîntâmpinat de răspunderea penală pentru oferirea declarațiilor intenționate false, a indicat că, la data 27.01.2025, ora 17:40, a fost stopat în satul ***** din raionul Șoldănești de către colaboratorii de poliție. Aceștea s-au apropiat de automobil, s-au prezentat și au cerut actele la control. El era cu copilul mai mic și deja ei au început să îi întocmească un proces verbal. După asta a mers la automobil, a luat 100 lei și s-a apropiat de mașina colaboratorilor de poliție și le-a propus bani pentru a nu îi întocmi procesul verbal. Polițiștii au refuzat să ia banii și au chemat al doilea echipaj de poliție. După asta a venit cel de-al doilea echipaj de poliție și i-au întocmit procesul verbal. De cele comise îi pare foarte rău.

Cu privire la aprecierea probelor și încadrarea juridică:

4. Potrivit art. 384 din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului. Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) din Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

Instanța de judecată remarcă că, în privința inculpatului Zuberschi Ion Ion a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, în contextul art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât „*natura*” și „*cauza*” acuzației, cât și probele pe care se fundamentează aceasta, într-o manieră detaliată prin ordonanța

de recunoaștere în calitate de bănuțit, prin ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriul întocmit.

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie și necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele *Hiro Balani contra Spaniei*, *Vandehurk contra Olandei*, *Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuind avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpata le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (*cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007*). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (*cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei*).

În corespundere cu prevederile art. 93 alin. (1) Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În continuare, în conformitate cu art.101 alin.(1) și (2) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Astfel, instanța statuează că chiar dacă inculpatul Zuberschi Ion Ion își recunoaște vina în comiterea infracțiunii imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptei comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunii, după cum urmează din următoarele mijloace de probă acumulate la faza urmăririi penale și acceptate de inculpat:

- **declarațiile martorului Gabura Vitalie**, oferite la faza de urmărire penală, cercetate în instanța de judecată, potrivit cărora acesta, la 27.01.2025 în jurul orelor 17:30 activând conform dislocației în localitatea Cotiujeni r. Șoldanești împreună cu colegul agent Mișu Eugeniu în componența echipajului Dacia Duster cu n/i MAI 9887, pentru defecțiunea sistemului de iluminare a fost stopat automobilul de model SEAT Vario cu n/i ANV 153, la volanul căreia se afla cet. Zuberschi Ion a.n. *****. În urma verificării actelor s-a stabilit că în automobil șoferul transporta în calitate de pasager un copil cu vârsta de 5 ani fără a deține dispozitiv de reținere. Pentru a nu fi documentat conform art. 228 alin. (1) CC RM și art. 235 CC RM, cet. Zuberschi Ion a propus sume banești. La fel i-a adus la cunoștință prevederile art. 325 CP RM, cu privire la darea de

mită a unui angajat al statului, însă ultimul a pus pe portiera de la port-bagaj automobilului de serviciu pentru a nu fi documentat contravențional, mijloace bănești în sumă de 100 lei, două bancnote cu nominalul a câte 50 lei. La fel, șoferului i-au fost explicate prevederile art. 325 CP RM, care ultimul a comunicat ca cunoaște acest articol, iar banii i-a pus cu scopul pentru a nu-i întocmi proces-verbal cu privire la contravenție. În continuare ei au anunțat despre acest fapt serviciul unic 112 iar șoferul a fost documentat conform art. 228 alin. (1) și 235¹ CC RM (f.d.12);

- **declarațiile suplimentare ale martorului Gabura Vitalie**, oferite la faza de urmărire penală, cercetate în instanța de judecată, potrivit cărora acesta, în seara zilei de 27.01.2025 fiind stopat în satul ***** cet. Zuberschi Ion, el împreună cu colegul l-a anunțat că va fi sancționat pentru două contravenții și anume: pentru faptul că transportă în automobil copilul în vârstă de 5 ani fără dispozitiv de fixare precum și pentru conducerea automobilului cu defecțiuni la dispozitivul de iluminare. Astfel colegul a deschis portbagajul automobilului de serviciu unde este instalată imprimanta cu calculatorul la care electronic sunt perfectate procesele verbale privind contravențiile depistate și a intenționat să înceapă completarea procesului verbal, însă Zuberschi Ion a spus să aștepte și să nu întocmească procesul verbal că el merge în mașina sa după bani. La acel moment suma amenzilor ce urmau a fi aplicate nu i-a comunicat, această acțiunea urma a fi efectuată la aducerea la cunoștință a procesului verbal. Văzând acțiunile lui Zuberschi Ion și faptul că a spus că merge după bani, colegul a decis și pornească înregistrarea video a camerei integrate în telefonul său mobil ca să se asigure și astfel a filmat o secvență cum Zuberschi Ion a spus că atâta are "pe cheptul copilului" și a văzut cum a pus niște bancnote de bani pe portiera ce separă salonul de portbagajul automobilului de serviciu, astfel el l-a întrebat ce a pus acolo și Zuberschi ulterior a răspuns. Ulterior a semnalat la serviciul 112 acțiunile lui Zuberschi Ion și i-a întocmit procesul verbal cu privire la contravențiile descrise mai sus aplicându-i amenda în sumă cumulativă de 1050 lei (f.d.36);

- **declarațiile martorului Mihai Eugeniu**, oferite la faza de urmărire penală, care a depus declarații similare cu ale martorului Gabura Vitalie (f.d.13, 35);

- **declarațiile martorului Zuberschi Mihaela**, oferite la faza de urmărire penală, din care rezultă că, la 27.01.2025 în jurul orei 17:30 se deplasau în salonul automobilului de model "Seat Vario", care era condus de către soțul ei, Zuberschi Ion, prin satul ***** r-1 Șoldanești. În salonul automobilului se afla feciorul lor Daniel în vârstă de 5 ani care stătea pe bancheta din spate a automobilului, nefiind fixat în scaun special pentru copii. Au fost stopați de către 2 polițiști și soțul ei a mers la automobil polițiștilor care era parcat la aproximativ 30-40 metri distanță de automobilul lor, iar ea cu copilul a rămas în automobil. Peste aproximativ 5 minute soțul ei s-a întors la automobilul lor a cerut 100 de lei MD și luându-i s-a dus la automobilul polițiștilor. Ea a înțeles că lui i-au fost solicitați acești bani, dar doar din spusele soțului ei, ea personal la discuția dintre soțul ei, Zuberschi Ion, și polițiști nu a asistat. Ulterior a plecat cu copilul acasă pe jos dar soțul a rămas să se clarifice cu situația creată. În momentul opririi a auzit cum un polițist i-a spus soțului ca să meargă la mașină să semneze un proces verbal (f.d.51);

- **procesul-verbal de cercetare la fața locului din 27.01.2025, cu anexa - planșa foto**, din care rezultă că, a fost examinat automobilul de serviciu al poliției de model ”Dacia Duster”, cu numărul de înmatriculare MAI 9887, de unde, din portbagaj, au fost ridicate 2 bancnote cu nominalul de 50 Lei MDL (f.d.4-8);

- **procesul-verbal de examinare a obiectului din 30.01.2025**, din care rezultă că, a fost examinate 2 bancnote cu nominalul de 50 lei, din data de 30.01.2025 (f.d.14-16);

- **procesul-verbal de ridicare din 18.03.2025**, din care rezulta ca a fost ridicat un CD-R de model cu înregistrare video (f.d.14-16);

- **procesul-verbal de examinare a obiectului din 18.03.2025**, din care rezultă că a fost examinată înregistrarea video efectuată la 27.01.2025 de către subofițer de patrulare Mișu Eugeniu (f.d.40);

- **procesul-verbal de confruntare între bănuitul Zuberschi Ion și martorul Mișu Eugeniu din 18.03.2025**, din care rezultă că fiecare susține declarațiile anterioare în cadrul urmăririi penale (f.d.47-48);

- **procesul-verbal de confruntare între bănuitul Zuberschi Ion și martorul Gabura Vitalie din 18.03.2025**, din care rezultă ca fiecare susține declarațiile anterioare în cadrul urmăririi penale (f.d.49-50);

Documentele în forma electronică: O înregistrare audio-video cu denumirea «20250128125320MEDIA_CH0_IDUser001_20250225105354.mp4» - care reprezintă evenimentele din 27.01.2025 în satul ***** r-nul Șoldanești, filmate cu camera de bord ”BodyCam” din dotarea angajaților INSP, aflată pe un disc optic, împachetat și anexat la coperta cauzei penale;

Documentele în forma scrisă:

- **Procesul-verbal cu privire la constatarea infracțiunii din la 27.01.2025**, înregistrată în REI nr. 1 cu nr. 21 — precum că cet. Zuberschi Ion, șoferul a/m ”Seat Vario” cu n/î ANV 153, a oferit mită angajaților de poliție în sumă de 100 Lei (f.d.4);

- **Raport privind recepționarea informației telefonice despre comiterea unei fapte ilicite din la 27.01.2025, înregistrată în REI nr.2 cu nr. 230 ora 17:45**, precum că în satul ***** r-nul Șoldanești cet. Zuberschi Ion, șoferul a/m ” Seat Vario” cu n/î ANV 153, a oferit mită angajaților de poliție în sumă de 100 Lei (f.d. 5);

- **Copia Procesului-verbal cu privire la contravenție nr. Seria MAI06 nr.735028**, conform căruia Zuberschi Ion a fost atras la răspunderea contravențională pentru încălcarea regulilor de oprire și neacordarea de prioritate pietonilor și altor participanți, adică comiterea contravenției prevăzute de art. 228 alin. (1) și 235¹ Cod contravențional (f.d.9);

Corpurile delictive: Mijloacele financiare, în sumă totală de 100 Lei, formate dintr-o 2 bancnote cu nominalul de 50 lei, cu seriile și numerele E.0220 nr. 653023 și E.0139 nr. 719494 — se află în materialele cauzei penale (f.d. 18).

În acest context, prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

La caz, instanța susține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național (*Lhermitte v. Belgia [MC]*, 29 noiembrie 2016, § 83), or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri (*Bykov v. Rusia [MC]*, 10 martie 2009, § 89, *Prade v. Germania*, 3 martie 2016, §33, *Dimitrov și Momin v. Bulgaria*, 7 iunie 2018, § 51, 62).

Pe plan național, articolul 95 alin. (1) din Codul de procedură penală prevede că sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar articolul 95 alin. (2) stabilește că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind *accesul în egală măsură a tuturor părților la cercetarea probei*.

Astfel, instanța a constatat din materialele cauzei că partea apărării și inculpatul a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunțate în rechizitoriu inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) din Codul de procedură penală, adoptând o poziție clară, prin care au renunțat expres la anumite garanții procesuale, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată.

Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale și semnificative între probele cu martori și cele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanțele expuse în învinuirea adusă inculpatului.

În alt context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1)-4) din Codul de procedură penală, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Astfel, conform ordonanței de punere sub învinuire, dar și potrivit rechizitoriului, acțiunile lui Zuberschi Ion Ion au fost încadrate juridic în baza art. 325 alin. (1) Cod penal, care la rândul său stabilește răspunderea penală pentru *coruperea activă, adică oferirea, personal, unei persoane publice de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru aceasta pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia*, iar fapta a fost comisă la 27.01.2025, în intervalul de timp 17:40 min..

În continuare, instanța precizează că verificând respectarea condițiilor prevăzute de Codul de procedură penală și verificând declarațiile inculpatului Zuberschi Ion Ion oferite în instanța de judecată, care de altfel a recunoscut integral vina comiterea faptei, oferind detalii semnificative concordante acuzației aduse, în coraport cu declarațiile martorilor și cercetarea nemijlocită a restul mijloacelor de probă în ședință de judecată, administrate la urmărire penală, instanța a constatat că a avut loc fapta prejudiciabilă,

care a fost săvârșită de inculpat cu vinovăție, încadrate în conformitate cu prevederile normelor din Codul penal al Republicii Moldova, după semnele invocate *infra*.

Cu referire la temeiul juridic de atragere la răspundere penală, instanța concretizează că în conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracțiunea este o faptă (*acțiune sau inacțiune*) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art.52 alin.(1) din Codul penal, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători. Instanța de judecată relevă că în cauza „*Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993*” CtEDO a statuat că „(...) o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente și la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este data în jurisprudență, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală”.

În continuare, cu referire la elementele constitutive ale componenței de infracțiuni incriminate, instanța de judecată reține că *obiectul juridic special* al infracțiunii de corupere activă îl formează relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sectorul public, care este incompatibilă cu săvârșirea unor fapte de corupere a persoanelor publice sau publice străine.

Obiectul material sau *imaterial* al infracțiunii prevăzute la art. 325 CP RM îl reprezintă ofertele, banii, titlurile de valoare, alte bunuri sau avantaje patrimoniale, serviciile, privilegiile sau avantajele ce nu i se cuvin unei persoane publice sau unei persoane publice străine. Prin *ofertă* înțelegem propunerea făcută de o persoană altei persoane pentru vânzarea-cumpărarea unor mărfuri, pentru angajarea într-o slujbă, participare la o acțiune, prestarea unor servicii etc. Prin *bani* se au în vedere semnele bănești ale Republicii Moldova sau altor state (grupuri de state), care se află în circulație la momentul săvârșirii infracțiunii. Semnele bănești, care au doar o valoare numismatică sau istorică nu reprezintă bani în sensul infracțiunii analizate. Acestea intră sub incidența noțiunii „alte bunuri” din dispoziția aceluiași articol. *Titlul de valoare* constituie titlul financiar care confirmă drepturile patrimoniale sau nepatrimoniale ale unei persoane în

raport cu altă persoană, drepturi ce nu pot fi realizate sau transmise fără prezentarea acestui titlu financiar, fără înscrierea respectivă în registrul deținătorilor de valori mobiliare nominative ori în documentele de evidență ale deținătorului nominal al acestor valori mobiliare. Prin *alte bunuri* trebuie de înțeles oricare alte bunuri (altele decât banii și titlurile de valoare) - mobile sau imobile - care au o valoare materială și un cost determinat. Bunurile, scoase din circulație sau limitate în circuitul civil, în scopul protejării publice sau asigurării ordinii de drept și securității cetățenilor, nu încetează a fi obiecte ale dreptului real și comportă un caracter material. Din considerentele expuse, nu este exclus ca astfel de bunuri să constituie obiectul material al infracțiunii specificate. Alte avantaje patrimoniale (altele decât oferte) presupun executarea de lucrări. Prin *lucrări* se are în vedere ansamblul de acțiuni prin care se obține un produs sau se modifică caracteristicile acestuia. Serviciul este activitatea, alta decât cea din care rezultă produse, desfășurată în scopul satisfacerii unor necesități ale persoanei publice (de exemplu, serviciul de publicitate, de asigurări, de comunicații, de transport, de depozitare, de educație, de recreere etc.). Se are în vedere, inclusiv, serviciul de natură sexuală. Prin *privilegiu* se înțelege fie scutirea de obligații (către stat), fie oferirea de drepturi sau distincții sociale care se acordă în situații speciale. În fine, prin *avantaje* (altele decât avantajele patrimoniale) se are în vedere acordarea unui titlu sau a unui grad, a unei caracteristici, recenzii, atestații pozitive etc.

Latura obiectivă a infracțiunii de corupere activă constă în fapta prejudiciabilă care se exprimă în acțiunea de a promite, oferi sau a da unei persoane publice sau unei persoane publice străine, personal sau prin mijlocitor, oferte, bani, titluri de valoare, alte bunuri sau avantaje patrimoniale, servicii, privilegii sau avantaje ce nu i se cuvin acelei persoane publice.

Acțiunea prejudiciabilă analizată cunoaște următoarele trei modalități normative cu caracter alternativ: 1) promisiunea de oferte, bani, titluri de valoare, alte bunuri sau avantaje patrimoniale, servicii, privilegii sau avantaje ce nu i se cuvin persoanei publice sau unei persoane publice străine; 2) oferirea de oferte, bani, titluri de valoare, alte bunuri sau avantaje patrimoniale, servicii, privilegii sau avantaje ce nu i se cuvin persoanei publice sau unei persoane publice străine; 3) darea de oferte, bani, titluri de valoare, alte bunuri sau avantaje patrimoniale, servicii, privilegii sau avantaje ce nu i se cuvin persoanei publice sau unei persoane publice străine.

Conform art. 123 alin. (2) din Codul Penal, prin persoană publică se înțelege: funcționarul public, inclusiv funcționarul public cu statut special (colaboratorul serviciului diplomatic, al serviciului vamal, al organelor apărării, securității naționale și ordinii publice, altă persoană care deține grade speciale sau militare); angajatul autorităților publice autonome sau de reglementare, al întreprinderilor de stat sau municipale, al altor persoane juridice de drept public; angajatul din cabinetul persoanelor cu funcții de demnitate publică; persoana autorizată sau investită de stat să presteze în numele acestuia servicii publice sau să îndeplinească activități de interes public.

Infracțiunea specificată la art. 325 CP RM este o *infracțiune formală*. Ea se consideră consumată din momentul promisiunii, oferirii sau dării în întregime a foloaselor necuvenite.

Latura subiectivă a infracțiunii de corupere activă se caracterizează prin intenție directă. Motivele infracțiunii în cauză se exprimă în: năzuința de a obține unele avantaje nepatrimoniale, dorința de a-și ajuta persoana apropiată, interesul material etc.

Scopul infracțiunii examinate este un scop special, manifestându-se sub una din următoarele nouă forme: 1) scopul îndeplinirii unei acțiuni ce ține de obligațiile de serviciu ale persoanei publice sau persoanei publice străine; 2) scopul neîndeplinirii unei acțiuni ce ține de obligațiile de serviciu ale persoanei publice sau persoanei publice străine; 3) scopul întârzierii îndeplinirii unei acțiuni ce ține de obligațiile de serviciu ale persoanei publice sau persoanei publice străine; 4) scopul grăbirii îndeplinirii unei acțiuni ce ține de obligațiile de serviciu ale persoanei publice sau persoanei publice străine; 5) scopul îndeplinirii unei acțiuni contrar obligațiilor de serviciu ale persoanei publice sau persoanei publice străine; 6) scopul obținerii de la autorități a unei distincții; 7) scopul obținerii de la autorități a unei funcții; 8) scopul obținerii de la autorități a unei piețe de desfacere; 9) scopul obținerii de la autorități a unei oarecare decizii favorabile. Pentru aplicarea răspunderii în conformitate cu art. 325 CP RM, nu este obligatoriu ca acest scop să fie realizat.

Subiectul infracțiunii analizate este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani. Nu se cere ca subiectul să aibă vreo calitate specială.

Așadar, instanța de judecată consideră necesar ca Zuberschi Ion Ion să fie condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. **325 alin. (1) din Codul penal**, reieșind din considerentele enumerate *supra*, precum și din totalitatea probelor examinate în faza urmăririi penale și constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice, care în ansamblu coroborează între ele, se completează între ele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că inculpatul **Zuberschi Ion Ion** a comis infracțiunea cu vinovăție.

În concluzie, în cadrul examinării circumstanțelor cazului și probatoriului administrat, a fost stabilită întrunirea tuturor elementelor infracțiunii în acțiunile lui Zuberschi Ion Ion și nu au fost stabilite circumstanțe care să înlăture caracterul penal al faptei.

5. Cu privire la individualizarea pedepsei.

De către acuzatorul de stat Dumitru Cojocar, în dezbaterile judiciare a fost solicitată recunoașterea inculpatului Zuberschi Ion Ion vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal cu stabilirea unei pedepse sub amendă în mărime de 500 unități convenționale.

Apărătorul Ion Șova, care acționează în interesele inculpatului Zuberschi Ion Ion, a solicitat aplicarea unei pedepse sub formă de amendă în mărime minimă.

Inculpatul Zuberschi Ion Ion a solicitat aplicarea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Potrivit art.24 alin.(2) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a

pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanța va avea în vedere dispozițiile art. art. 7, 75 Cod penal, respectiv: modalitatea și împrejurările în care a fost comisă infracțiunea, gradul de pericol social mediu al faptei săvârșite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar și circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală.

În conformitate cu art.61 alin.(1) și (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanța remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

În concordanță, instanța consideră că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „prețul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile și urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității și cel al echității lor.

Instanța concluzionează că sentința de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât și pentru alte persoane predispușe

la comiterea unor astfel de infracțiuni și va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărute, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

În cadrul individualizării pedepsei, instanța de judecată ține cont și de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (*adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri*), potrivit căreia „natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii și trebuie avute în vedere în procesul de stabilire și aplicare a pedepsei.

Infracțiunea prevăzută de art. 325 alin. (1) Cod penal, în coroborare cu art. 16 Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor *ușoare*, fiind comisă cu intenție de persoana vinovată.

Cu privire la personalitatea inculpatului la stabilirea pedepsei instanța de judecată reține că Zuberschi Ion Ion nu a fost anterior judecat, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află.

Totodată, instanța de judecată reține că Zuberschi Ion Ion a comis infracțiunea în lipsa circumstanțelor agravante prevăzute la art. 77 din Codul penal și totodată prezența circumstanțelor atenuante prevăzute la art. 76 din Codul penal și anume săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare.

Avînd vedere faptul că inculpatul a recunoscut vina, s-a căit sincer în cele comise, de starea sociale și familială a inculpatului, de faptul că este încadrat oficial în câmpul muncii, este la prima abatere a legii, convinge instanța de judecată că corectarea și reeducarea inculpatului Pascal Leonid este posibilă cu aplicarea față de acesta a pedepsei, în limitele minime fixate de norma art. 325 alin. (1) Cod penal al R. Moldova și în conformitate cu prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală al RM și art. 80¹ din Codul penal.

În acest mod, în speță, limitele pedepsei pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal, după aplicarea prevederilor art. 80¹ alin. (2) din Codul penal se modifică pentru pedeapsa cu amendă în cuantum *minim de 500 unități convenționale* și cuantum maxim *de până la 1125 unități convenționale*.

Reieșind din cele menționate, avînd în vedere personalitatea inculpatului și anume la locul de trai se caracterizează pozitiv, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, nu are antecedente penale, însă în perioada 01.01.2020-28.01.2025, inculpatul a fost atras la răspundere contravențională de 4 ori, luându-se în considerare și scopul pedepsei, instanța va aplica inculpatului pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal, ținînd cont de prevederile art. 364¹ din Codul de procedură penală și a art. 80¹ alin. (2) din Codul penal o pedeapsă cu amendă mai aproape de limita minimă și anume în mărime de 500 unități convenționale, ceia ce constituie suma de 25000 lei.

Subsecvent, reieșind din prevederile art. 64 alin. (3¹) din Codul penal, instanța menționează că, inculpatul Zuberschi Ion Ion este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

6. Cu privire la mijloacele materiale de probă.

Cu referire la prevederile art. 161-162, art.385 alin.(1) pct.13, art.397 pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delict.

La caz, instanța de judecată reține că ordonanța ofițerului de urmărire penală din 18.03.2025 a fost recunoscut în calitate de mijloc material de probă *suportul material de informație de tip CD-R, pe care este stocat înregistrarea video* (f.d.39,41).

Potrivit art. 157 alin. (2) din Codul de procedură penală stipulează că documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului și se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv. În cazul în care documentele în original sunt necesare pentru evidență, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deținătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrându-se în dosar.

În continuare în conformitate cu art. 158 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, corpuri delict sunt recunoscute obiectele în cazul în care există temeieri de a presupune că ele au servit la săvârșirea infracțiunii, au păstrat asupra lor urmele acțiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acțiuni, precum și bani sau alte valori ori obiecte și documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracțiunii, constatarea circumstanțelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale. Obiectul se recunoaște drept corp delict prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței de judecată și se anexează la dosar.

În conformitate cu art. 162 alin. (1) din Codul de procedură penală, În cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delict. În acest caz: 1) uneltele care au servit la săvârșirea infracțiunii vor fi confiscate și predate instituțiilor respective sau nimicite; 2) obiectele a căror circulație este interzisă vor fi predate instituțiilor respective sau nimicite; 3) lucrurile care nu prezintă nici o valoare și care nu pot fi utilizate vor fi distruse, iar în cazurile în care sînt cerute de persoane ori instituții interesate, ele pot fi remise acestora; 4) banii și alte valori dobîndite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceștia nu sînt identificați, se trec în proprietatea statului. În caz de conflict referitor la apartenența acestor obiecte, litigiul se soluționează în ordinea procedurii civile. Banii marcați, asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale, se trec în venitul statului, iar echivalentul lor se restituie proprietarului de la bugetul de stat; 5) documentele care constituie corpuri

delicte rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate; 6) obiectele ridicate de organul de urmărire penală, dar care nu au fost recunoscute corpuri delict, se remit persoanelor de la care au fost ridicate.

Elucidând cele expuse *supra*, se concluzionează că, un plic ce conține un suportul material de informație de tip CD-R, pe care este stocat înregistrarea video, urmează să se păstrează în original, păstrarea cărora este permisă de norma de drept și necesară reieșind din circumstanțele de fapt și drept depistate în cadrul ședinței de judecată, reprezintă probe pertinente care au fost administrate legal și nu a fost solicitată restituirea acestora de persoane interesate.

7. Cu privire la confiscarea specială.

Instanța reține că obiectul material al infracțiunii reprezintă mijloacele financiare: - 2 bancnote cu nominalul de 50 lei, cu seriile și numerele E.0220 nr. 653023 și E.0139 nr. 719494, recunoscută ca corp delict prin ordonanța ofițerului de urmărire penală din 30.01.2025 (f.d.17-18).

Conform art. 106 Cod penal, *confiscarea specială* constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin. (2). Sunt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare): a) utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni; b) rezultate din infracțiuni, precum și orice venituri din valorificarea acestor bunuri; c) date pentru a determina săvârșirea unei infracțiuni sau pentru a-l răsplăti pe infractor; e) deținute contrar dispozițiilor legale; f) convertite sau transformate, parțial sau integral, din bunurile rezultate din infracțiuni și din veniturile de la aceste bunuri; g) care constituie obiectul infracțiunilor de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului.

Potrivit art. 132¹ din Codul penal *prin bunuri, în sensul art.106*, 106¹, 243 și 279, *se înțeleg mijloace financiare*, orice categorie de valori (active) corporale sau incorporeale, mobile sau imobile, tangibile sau intangibile, precum și acte sau alte instrumente juridice sub orice formă, inclusiv în format electronic ori digital, care atestă un titlu ori un drept, inclusiv orice cotă (interes) cu privire la aceste valori (active).

Astfel, ținând cont de calitatea mijloacelor bănești stabilite de organul de urmărire penală și de categoria infracțiunii comise, prin care s-a atentat la relațiile sociale cu privire la contracararea oferirii banilor persoanelor publice în schimbul adoptării unui comportament favorabil, instanța de judecată ajunge la concluzia că corpurile delict - mijloacele bănești enunțate supra, se încadrează în limitele exhaustive a prevederilor art. 106 Cod penal, fapt pentru care va dispune *confiscarea acestora în folosul statului*.

8. În contextul celor expuse și a probelor cercetate sub toate aspectele, complet și obiectiv, în conformitate cu prevederile articolului 64 și 80¹ din Codul penal, articolelor 340, 364¹, 384-389, 392-395 și 437 alin. (1) pct. 1⁴) din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

HOTĂRĂȘTE:

Se recunoaște vinovat Zuberschi Ion Ion în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal, și se condamnă pentru fapta săvârșită, stabilindu-i pedeapsa

de 500 (cinci sute) unități convenționale, echivalentul a 25 000 (douăzeci și cinci mii) lei.

În temeiul art. 64 alin. (3²) din Codul penal, inculpatul Zuberschi Ion Ion este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărîrea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral

Se informează Zuberschi Ion Ion că în baza art. 64 alin. (5) din Codul penal, în caz de eschivare cu rea-voință a condamnatului de la achitarea amenzii stabilite ca pedeapsă principală sau complementară, instanța de judecată poate să înlocuiască suma neachitată a amenzii cu închisoare în limitele termenelor pedepsei maxime, prevăzute de articolul respectiv al Părții speciale a prezentului cod. Suma amenzii se înlocuiește cu închisoare, calculîndu-se o lună de închisoare pentru 100 unități convenționale.

Corpul delict - suport electronic de tip CD-R, după intrarea sentinței în vigoare urmează a fi păstrat la materialele dosarului.

Corpul delict: 2 bancnote cu nominalul de 50 lei, cu seriile și numerele E.0220 nr. 653023 și E.0139 nr. 719494, de transmis spre păstrare Serviciului Fiscal de Stat și la intrarea în vigoare a prezentei sentințe, de confiscat în folosul statului.

Sentința este cu drept de atac în ordine de recurs la Curtea de Apel Nord în termen de 15 (cincisprezece) zile, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediul Rezina, din momentul pronunțării integrale a acesteia.

**Președintele ședinței,
judecător**

/semnătura/

Eugeniu Russ

**Copia corespunde originalului,
Judecător**

Eugeniu Russ